
VIERING / DIENST op 1 februari 2026, 10 uur
Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer Zondagsschool

Orgel/Piano: J.R.

Koster: Leon de Graaff

Kerkenraadslid: Arida van Oudenallen

Lezer: Akke-Clara Thimm-Stelwegen

Predikant: Paul F. Thimm

Aansteken van de kaarsen
Welkom

Zingen “Dank U voor deze nieuwe morgen”

218 (1,2,4,5)

Bemoediging en Groet

Onze hulp is in de naam van de Ene,
die hemel en aarde maakt,
die trouw is in eeuwigheid;
die niet verloren laat gaan het werk van zijn handen.

Genade, barmhartigheid en vrede
van God, die ons liefheeft als een trouwe partner.
en van Jezus Christus, die ons voorgaat als een wijze gids.
door de Heilige Geest, die ons steunt en uitdaagt. Amen.

Met elkaar delen (kaarsen aansteken)

→ **Aandacht voor de kinderen over “Volgers”**

Zingen “Met nieuwe woorden”

ZZZ 102 (alle 3)

Gebied

Wie zullen we volgen, God? Wat zullen we volgen?
U weet dat we soms moeite hebben om te kiezen, wie en wat te volgen.

Daarom roept U ons bijeen – zo ook vandaag op deze plek,
om op adem te komen, op verhaal te komen bij U.
Daarom spreekt U met nieuwe woorden voor een oud verhaal.

Geef dat we daar open voor staan en het horen als U ons roept,
dat we niet afgeleid en verleid worden door de stemmen in onze wereld,
de stemmen van paniek, van wapengeweld, van egoïsme,
de stemmen van goddeloosheid en onmenselijkheid.

Ja, blijf ons roepen – op allerlei manieren
om meer en meer volgelingen en leerlingen te worden
van Jezus Christus, uw zoon en onze meester. Amen.

Bijbellezingen: Genesis 12:1-5a**Psalm 139** (verwoording van Huub Oosterhuis)**Zingen** “In de schoot van mijn moeder geweven”**780 (alle 5)****Bijbellezing: Matteüs 4:18-23****Zingen** “Jezus die langs het water liep”**531 (1,2)****Preek/overdenking**

I.

Wat is in hemelsnaam in **Abraham en Sara** gevaren dat ze ineens hun land verlaten en op weg gaan naar een onbekende toekomst?

En wat is in **Andreas en Simon, Jakobus en Simon** gevaren dat ze hun netten zomaar verlaten en de vreemdeling Jezus navolgen?

Lieve gemeente, zusters en broeders!

Wij allen kennen momenten waarvan we achteraf zeggen: “Dat heeft mijn leven veranderd.”

En dat kan **van alles** zijn: - het **verlies** van een dierbaar mens

of een **ernstige ziekte** die je overkomt waardoor je een stuk zekerheid kwijt raakt,

- het kan zijn dat je van de een op de andere dag je **werkeloos** wordt,

- het kan zijn dat je met **pensioen** gaat en je tijd opnieuw moet invullen,

- het kan ook een **gebeurtenis** zijn die je aan het denken zet over je leven tot nu toe en over de toekomst.

Soms loop je al langer ergens mee rond – wie weet wel dagenlang of zelfs jarenlang.

We weten niet wat **Abraham en Sara** meegemaakt hebben. We weten niet wat de **eerste leerlingen van Jezus** meegemaakt hebben en wat hen bezig heeft gehouden, toen hun leven een **wending** kreeg.

Waren ze al tijden **ontevreden** met hun leven? Zochten ze al jaren naar een nieuwe **inhoud voor hun leven**, hoe het verder moest? Hebben ze vaker **geaarzeld** of getwijfeld totdat ze plotseling wisten: “Ja, nu weet ik het zeker. **Die stem moet ik volgen.**”?

II.

“De Heer zei tegen Abraham: ‘Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat je naaste verwanten, en ga naar het land dat ik je zal wijzen...ik zal je zegenen...en je zult tot een zegen worden...’ (Genesis 12:1,2b)

Voor **nomaden** zoals Abraham en Sara is **rondtrekken** op zich **niets bijzonders**. Het is heel gewoon dat herders met hun kuddes van opgedroogde naar groene weilanden moeten...steeds weer de haringen uittrekken, alles inpakken en de tenten ergens anders opslaan. Hun leven is **steeds in beweging**. Ze trekken van plaats tot plaats voor voldoende water en weilanden om te overleven. Zo is hun leven – misschien niet opwindend en interessant genoeg om er een boeiende roman over te schrijven.

Maar nu krijgt hun alledaagse verhaal ineens een **onverwachte wending**. **75 jaar** is Abraham inmiddels, de leeftijd waarop het in ons land heel gewoon is om allang met pensioen te zijn en het wat **rustiger aan** te doen, nou ja, behalve pausen en presidenten.

Verrassend genoeg **begint** voor Abraham en Sara op hun hoge leeftijd **een nieuw leven**. Blijkbaar is in het Koninkrijk van God **niemand te oud voor een roeping**. Terwijl wij ons in de kerk en in de samenleving enorm druk maken over de vergrijzing en erover praten, aarzelt God niet om die grijze Abraham te roepen (of was hij kaal?) om op zijn leeftijd en met zijn mogelijkheden een zegen te zijn voor anderen...ja zelfs een zegen **voor alle volken** van de aarde. God rekent blijkbaar anders dan werkgevers, zorgverzekeringen en pensioenfondsen. Leeftijd speelt voor de Eeuwige geen rol.

En Abraham en Sara, stamouders van het volk Israël, gaan - samen met hun neef Lot en hun hele veestapel emigreren - de lange **lange weg** naar het beloofde land. Ondanks zijn fouten en doodsangsten onderweg is Abraham voor gelovigen van alle tijden een voorbeeld geworden van wat geloven, wat vertrouwen in God betekent. Abraham en Sara laten zich in op de **belofte**, dat de Eeuwige bij hen zal blijven en ze zal zegenen met een nieuwe toekomst, ook al waren ze oud. Want niemand is te oud voor een rol in het koninkrijk van God.

III.

Maar in Gods koninkrijk is ook **niemand te jong** of onervaren. De vissers aan het Meer van Galilea, Simon en Andreas, Johannes en Jakobus waren nog jong. Iemand heeft een keer het begin van het christendom “een **jeugdbeweging**” genoemd; terecht. De eerste leerlingen van Jezus vormden een Joodse jeugdbeweging.

Ook zij bevinden zich niet in een gewijde sfeer of in een religieuze ruimte, als ze aangesproken worden. Zij worden uit hun **alledaagse leven en werk** van vissers geroepen door een vreemdeling, door Jezus.

Ze verlaten de netten en boten. Ze verlaten vader Zebedeüs – ik kan me voorstellen dat die arme man hen volkomen verbluft nagekeken heeft. “Wat er gebeurt er nou? - Hoe kunnen ze ons huis en familiebedrijf zomaar ineens vaarwelzeggen.”

Maar misschien was hij als ouder wijs genoeg om zijn kinderen los te laten. “Ach, ik heb hen geleerd en meegegeven wat ik kon. Nu moeten ze zelf hun weg vinden – de weg van hun leven en de weg van geloof. Ik zal ze wel missen. Ze moeten maar gaan.”

Net als bij **Abraham en Sara**, begint voor de discipelen alles met **vertrouwen**. Als vissers hebben ze geleerd op elkaar te vertrouwen...als je netten uitwerpt moet je op elkaar aan kunnen.

En Jezus knoopt hierbij aan. Vanuit hun vak zien de vier Galilese vissers natuurlijk **de humor en de ernst** in **van wat Jezus zegt**. “*Kom, volg mij! Ik zal jullie vissers van mensen maken.*” Ze krijgen vertrouwen in Jezus en sluiten zich bij hem aan.

Ze zijn het samen werken met netten gewend. Maar Jezus zal hen nu bijbrengen **met mensen te net-werken**. Jezus zal hen veel laten ervaren wat het Koninkrijk van God voor heilzame invloed heeft. En Jezus zal hen als een meester en gids leren, hoe ze vrienden en belangstellenden, familie en kennissen kunnen **betrekken in het krachtenveld van Gods liefde en hoop**. Koninkrijk van God.

We weten uit de bijbelse en uit de kerkgeschiedenis dat dat de vruchtbaarste perioden waren waarin mensen in beweging kwamen en met hun geloof radicaal ernst maakten en anderen daarmee in aanraking brachten. Dat geldt ook voor de doopsgezinden en hun geschiedenis.

Het volk van God is **steeds onderweg** en in beweging om hier en daar anderen tot zegen te zijn. Dat is waartoe Abraham en Sara en Andreas, Simon, Jakobus en Johannes toen geroepen zijn door God en door Jezus Christus.

En zoals we samen gezongen hebben:

*“Hij komt misschien vandaag voorbij en neemt ook u terzij of mij
en vraagt ons, Hem te geven de rijkdom van ons leven.” (Gezang 531:2).*

IV.

Iets heel persoonlijks wil ik vandaag met u delen. De Bijbelgedeelten die we vandaag met elkaar hebben beluisterd, zijn mij erg dierbaar geworden en zeggen me veel. In mijn leven ben ik veel verhuisd. Sommigen van u weten dat.

Ik ben in Duitsland geboren, in Zwitserland opgegroeid. In Nederland heb ik de middelbare school afgemaakt. Ik had het voorrecht om één jaar trainee, deelnemer van het internationale Doopsgezinde uitwisselingsprogramma te mogen zijn in Canada. Na mijn studie in het buitenland kwam ik terug naar Nederland en begon mijn roeping en mijn werk als predikant.

Dat rondtrekken is ook bij mij soms onvrijwillig en soms een keuze geweest: je laat iets achter – vertrouwde mensen en een thuishaven. Je weet van tevoren nog niet waar je terechtkomt en wat je opnieuw op zult moeten bouwen. Dat is moeilijk en pijnlijk, maar het is ook uitdagend en verrijkend en het verbreed mijn horizon.

Ook al ben ik nog lang niet zo oud als Abraham en Sara en ook al ben ik heel wat jaren ouder dan de vier eerste leerlingen van Jezus, toch voel ik een stuk herkenning en verwantschap met hen.

Door dat rondtrekken en verhuizen heb ik geleerd dat Gods volk veelkleurig is en volstrekt internationaal en tegelijkertijd heeft elke geloofsgemeenschap (zoals onze gemeente) natuurlijk ook een plaatselijke binding.

Zo komt het dat ik geloof, dat we elkaar voortdurend moeten herinneren dat we in Aalsmeer - en waar dan ook - deel uitmaken van Gods wereldwijde koninkrijk. Dat is een hele wijde horizon, bijna onvoorstelbaar wijd. Gods volk mag nooit gebonden zijn aan nationale grenzen.

Abraham bouwde op allerlei mogelijke en onmogelijke plaatsen zijn altaren om contact met God te zoeken.

De leerlingen van Jezus trokken uit hun vertrouwde muren en uitgestippelde visserlevens. Ze gingen zelf op pad om mensen te ontmoeten en hen in aanraking te brengen met wat hun meester hen van God geleerd en voorgeleefd heeft.

Ik besef steeds meer, dat we als gelovigen geroepen zijn om een zegen te zijn - met al onze kwetsbaarheid en met al onze menselijke beperkingen: een zegen voor elkaar, maar ook voor anderen, juist voor anderen en ook voor de schepping.

Mijn moeder schreef ooit in een rondbrief aan familie en vrienden: Het is zo belangrijk dat we anderen zegenen...zonder onderscheid gewoon zegenen – omdat zegenen verschil maakt en omdat zegenen de dingen in de wereld zachtjesaan van onderop verandert.

Laten we **onszelf** niets wijs maken; en laten we ons alsjeblieft door **niets en niemand ontmoedigen**: voor Gods koninkrijk **is** niemand te slecht of te goed of te oud of te jong. Amen.

Muziek

Open Ruimte

Gebed en Onze Vader

God, U die ons roept!

Wij danken U voor **bijbelverhalen** vol geloofservaringen en levenswijsheid - verhalen van Abraham en Sara, van profeten en psalmdichters, van volgelingen en leerlingen van Jezus.

Wij danken U voor uw stem die ook ons vandaag roept bij onze naam.

U hebt ervoor gekozen om niet alles alleen te doen,

U geeft ruimte voor onze initiatieven en gaven, zodat ze werkzaam worden.

U zegent eenieder van ons. Geef toch dat we een echte zegen kunnen zijn voor elkaar en voor anderen...in wat onze mond zegt en wat onze handen doen.

God, U die ons steunt, wegwijs maakt en begeleidt!

Wij danken U, want U troost en bemoedigt op allerlei manieren.

U wekt ons vertrouwen, omdat U ons beloften meegeeft voor de toekomst.

Help ons als wij het niet zien zitten, als het duister ons overvalt,

als we ziek zijn of als de krachten van onze geest en ons lichaam en minder woorden.

Geef ons de creativiteit en het lef om op onze eigen wijze te zeggen wat U voor ons betekent.

God, U die ons uitdaagt!

Wij danken U voor onze gemeente en alle geloofsgemeenschappen in onze omgeving en overal op aarde. Op zoveel plekken komen mensen in uw naam bijeen en leiden hun leven in verantwoordelijkheid voor U en de wereld.

Laat ons samen net-werken bouwen voor uw koninkrijk, daar waar mensen hunkeren naar troost in hun verdriet, naar gerechtigheid in hun armoede, naar solidariteit in hun lijden, naar zorg voor uw aangetaste schepping, naar vrede in alle haat en geweld.

Wij bidden in het bijzonder voor medemensen in oorlogsgebieden zoals Gaza, Oekraïne, Soedan en waar medemensen vervolgd en doodgeschoten worden zoals in Iran en Amerika.

God, U die ons liefhebt zoals niemand anders kan!

Wij danken U dat U niemand afwijst om fouten of onvolkomenheden.

In uw koninkrijk is niemand te oud of te jong, te hoog of te gering, te goed of te slecht.

Neem van ons alle minderwaardigheidscomplexen en hoogmoed en alles wat ons nog hindert om te leven met uw opdracht en in navolging van Christus.

Laat ons kritische tijdgenoten zijn in een wereld van conflicten, machtsspelletjes en oorlog.

Rust ons toe om in bescheidenheid vrede te stichten en te bemiddelen, waar we kunnen.

God, U die ons naar ons luistert en ons begrijpt!

In de stilte delen we onze persoonlijke gedachten, gevoelens en gebeden met U.

...stilte...

Wij danken U dat we tot U mogen bidden en zo bundelen we alles wat we in de wereld nodig hebben in de woorden van Jezus – we bidden samen:

We **bidden** nu **samen** tot U **zoals Jezus** ons voorgebeden en voorgeleefd heeft:

(oudere versie) Onze Vader die in de hemel zijt. Uw naam worde geheiligd Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede in de hemel, also ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van u is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid - in eeuwigheid	(versie van NBV 2006) Onze Vader in de hemel! Laat uw naam geheiligd worden, laat uw koninkrijk komen en uw wil gedaan worden op aarde zoals in de hemel. Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben. Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig is. En breng ons niet in beproeving, maar red ons uit de greep van het kwaad. Want aan U behoort het koningschap, de kracht en de majesteit - in eeuwigheid. AMEN.
--	---

Collecten

Zingen “Jezus roept hier mensen samen” (Iona-lied)

975 (alle 4)

Zegen (samen)

Laten we aan het einde van de dienst elkaar en anderen Gods zegen meegeven
 voor de nieuwe week die vandaag begint

De Eeuwige zegent je en behoedt je!
 De Eeuwige doet zijn aangezicht over je lichten
 en is je genadig!
 De Eeuwige verheft zijn aangezicht over je
 - en geeft je vrede.

Zingen “Gezegend gaan we nu van hier...Amen”
 = melodie van 273 “Loof God die zegent al wat leeft”

Zingenderwijs 57

Gezegend gaan wij nu van hier,
 en God gaat met ons mee
 en geeft ons moed en levenskracht,
 zo gaan wij niet alleen. Amen.

Doven van kaarsen